

AKATALPA

Aralık 2000

Sayı : 12

ALATAKLAPAMA EPILOGOS

İşte bir yılım doldu. Bu demek, çocukluğumu ve belki de gençliğimi ikmal ettim. İnsanlar bize göre, daha uzun yaşarlarmış. Ağaçların bazılarıysa onlardan da uzun. Ağaçlardan biçilme ve kitapların yakın akrabaları bizlerinse ne zaman doğup büyüüp serpiştiğimiz, hatta gizlice toprağa gömüldüğümüz, bazen iş isten geçtikten sonra anlaşılırmış. O zaman, ne sırma saçlılığımız, ne badem gözlülüğümüz kalırmış, 'dünyanın bütün sabahları'nı sunarlar, yoo, övgülerini boca ederlermiş aramızdan. Bu hep böyle olurmuş; ama ben bunu biraz da atam *Yeni Biçem*'in ve kardeşi *Düşlem*'in ruhundan biliyorum.

Biliyorum, şom ağızlılık bu, hep öte-dünyadan konuşuyor gibiyim. Oysa Kумыaka Haikucusu, nam-ı diğer İhsan Hoca diye bir bu-dünya-meleği varken, bunlar biraz ayıp laflar. Ama her şeyin bir başı, bakın son demedim, her şeyin bir başı vardır. Melih, yani Şinasi; Simar'a değil ama, onun yaşamaya devam edeceği ortama bozulayıp; gelsin emeklilik hey! diyor da başka şey demiyormuş. Ünveren kardeşimiz, abi gelemem ben böyle dünya işlerine deyip terk ediyormuş şiirsizler yurdunu, Gemilük balıklarının kulaklarına fısıldamay! düşünmüş bir ara gizli sözlerini... Simar'ıysa Bursa kapmış, aman şairlerden, şiirlerden uzak durayım; hayatın ve Bursa'nın şiiri bana yeter diyesiymiş.

Şimdi söyleyin bakalım, Kумыaka Haikucusu'nun inanılmaz özverisi yanında bu nazlılar takımının yaptığı da iş mi yani? Şinasi, yani Melih, ben evden gelirim, dergiyi dizer giderim, diyormuş ama, bir üyesiyken dayanamadığı ortama üveyiyken dayanır mı dersiniz?..

Ama ben, korkmayın diyorum, yine de size! Benim şu naçiz vücudum bu badireyi de atlatacaktır. Hem ben daha şimdiden mürüvvetimi görmedim mi, Edebiyat dünyası denen fildişi kulenin kırkinci odasının prensleri ve prensesleri şairlerle az gerdeğe girip çıkmadım mı?

Sevgili meftunlarım ve meftunelerim, 12 sayı daha çıkacağıma söz veriyorum sizlere... Hem, gün doğmadan... Belli m'olur... 2001 sürprizimi bekler misiniz lütfen...

Ahmet Ada, Uğur Bilmiş, Özlem Tezcan Dertsiz, Melih Elal, Metin Güven, Hilmi Haşal, Halim Hayal, Aytekin Karaçoban, Nahit Kayabaşı, Ahmet Özer, İlyas Tunç, Serdar Ünver, İhsan Üren, Sadık Yaşar.

Metin GÜVEN

BELLİ DEĞİL

Hangi kadın
Hangi ırmağın kenarında
Duracak
Belli değil

Yağmur yağmayacak
Ateşler sönecek korkudan
Hangi yalnızlık
Dolduracak
Belli değil

Suya salıyorlar oysa
İnsanları
Kim nereye gidiyor
Kim nereden geri geliyor
Belli değil.

KÖPRÜ

Köprüyü geçerken atlar tökezleyecek
Ve çözülecek beyaz bir bulut gibi
Kırbaç

Kimse kimseyi beklemeyecek
Yeşil bir karanlıkta yıkanacak
Ölüm Kuşları

Yüksek ağaçların gölgesinde
-Menekşeler
Ve kırmızı suları sarı göllerin.

BİR ŞENLİKTİR AKATALPA'NIN ÇIKIŞI

Melih ELAL

Bursa'da, bir avuç sanat sevdalısının, anlatılmaz özveriyle çıkardığı *Akatalpa*'nın, her sayısının yayımlanışı bir şenliktir.

Önce Ramis Dara, İhsan Üren, Mustafa Durak, Serdar Ünver ile Çağdaş Gazeteciler Derneği lokalinde, derginin çıkışı kutlanır. O sırada, şimdilerde Adana'da bulunan Hilmi Haşal'ın da mesaj yoluyla haberi olur ve Adana'dan şerefe kadeh kaldırır. Bu her ay aynı heyecanla sürermekte ve en az da 73 ay boyunca sürecek.

Neden 73 ay! *Yeni Biçem* 72'de sonlandı da onun için. Aslında *Yeni Biçem*'in 72. sayısı gecikirken, daha farklı bir dergi düşüncesi de demleniyordu. *Yeni Biçem*'in sonuna doğru un vardı, yağ vardı; ama ateş tükenmişti. Ülkenin darboğazıyla birlikte, gelir kaynaklarımız kurumuştur. Peki yılacak mıydık? Asla! Başka bir biçimde, başka kanalları kullanarak yine sesimizi duyurabiliriz.

72. sayının yayımlanışı ertesinde ÇGD'de İhsan Üren, Ramis Dara, Serdar Ünver, Hilmi Haşal, Nadir Gezer bir araya geldik. Devam mı, tamam mı. Gönüller devamdan yanaydı, koşullarsa tamam diyordu. Açık açık konuşulmasa da *Akatalpa*, o gece doğdu imgelemimizde... Henüz adı, biçimi, içeriği belli değildi; ama aklımızda vardı.

Yaz boyunca, zihinlerimizi kurcaladı durdu. İhsan Üren, kağıdı benden, Hilmi Haşal, gereken iş ilişkilerini kurar, kağıt bağlantılarını çözümlerim, dedi. Ben, dizer, baskıya hazır duruma getiririm, dedim. Ramis Dara, bağlantıları kurarım, Serdar Ünver, yazarlarla görüşüp organizasyonu sağlar, düzeltme işinde yardımcı olurum, dedi. İş baskı giderlerini karşılamaya gelmişti. Derginin sahipliğini üstlenen Ali Özçelebi, bunun finansmanını belki üniversite karşılayabilir, dedi. İhsan Üren de, başınız sıkıştığında benim haberim olursa çözümlenmeye çalışırım, yeter ki siz aksatmadan derginin yayımını sağlayın, dedi.

İş ada ve çıkış zamanına kalmıştı. Uzun süre ad aradık. Bir zamanların *a* dergisinden esinle, Bursa'da yayımlanacağı için, aynı zamanda da *Biçem*'i çağrıştıracığından, *b* dergisi olacaktı ki; o sırada *E* dergisi yayımlanmaya başladı. Bizim tasarılar da tepe taklak...

Bir gün, doğa aşığı, bitki avcısı Ramis Dara, kampüste ve kültürparkta oldukça yaygın olan katalpalardan yola çıkarak *Akatalpa* olsun dedi. Anlamı yok, biz içini doldururuz, Akatalpalılar ülkesi yaratırız, düşüncesindeydi, onaylandı. Çıkış zamanı ise yeni binyılın başıydı.

Yazı bulmak sorun değildi, ama başlık ve mizanpaj önemliydi. Başlık Ahmet Aykanat'ça planlandı. Mizanpaj belli oldu. İş bilgisayarda dizgi için sayfa yaratmaya kalmıştı. Edebiyatçıların, teknik konularda ne kadar yetenekli olduklarını tahmin edersiniz! O nedenle sayfa düzeni 324 nolu odanın sakinlerinden, edebiyatla uzaktan yakından ilgisi olmayan – Bizlerle aynı odada olması edebiyata ilgi değil mi? – bir elemanına kaldı, Uğur Avcı'ya... Bu biçimimiz ve düzenimiz onun eseri... Ha, bu arada, derginin planlanıp dizildiği, basıldıktan sonra katlanıp paketlenmesi Eğitim Fakültesi 324 nolu oda elemanlarını da sizlere tanıtmak istiyorum. Her türlü

Aytekin KARAÇOBAN

SÖYLEŞİ

SORU

Hangi dilde yağın yağmur bu
hüzne alışık kentlerin üstüne?*

YANIT

Kayası, dolambacı, kısıkcı bol
Saydımlık arayışında bulanık
Durgunluk arayışında kabanık
Ölümün en yakın dostu
Tökezleyerek ilerliyor suyun dünyası
Yaşam dilinde yağın yağmur bu

Yıpranmayı hesaba katmadan sürtünen ağaçlarız
Sürtünme noktasında bir sessizlik uzayı büyüyor hep
Orada çırak ömrümüzün alındaki dalga çatlama
Çukurları dolduran kum fırtınası
Sahibinin sesini duyan köpek gibi uslanıyor
İsteğin çıktığı şimşeklerin ardından
Soluk soluğa kalıyoruz düşlerin yamacında
Aşk dilinde yağın yağmur bu

Bu iki dildeki yağmurun tılsımı ıslatıyor bizi daha çok
Öteki dillerde yağın yağmurlar birer ahmakışlatan

SORU

Nasıl tanıdı üzüm taneleri
reklamını salkımların?*

YANIT

Bunu görmek için Bordeaux'ya gitmeli
Üzüm taneleri güle baka baka kararıyor orada

Omca sıralarının önündeki sunağa
Yatırılmış gülün başı
Hastalığın baltası inmezse boynuna
Yerini yapabilir üzüm tanesi salkımında

Gülün kokusundan değil
Korkusundan tanır salkımın reklamını

*Pablo Neruda, *Sorular Kitabı*, Broy Yay., 1987

bilgisayar desteğini sağlayan Uğur Avcı, derginin logosunun tasarımını gerçekleştiren karikatürist Ahmet Aykanat, eleştirmen Ramis Dara, derginin yazılarının ve şiirlerinin planlamacıları şairimiz Serdar Ünver ve ben dizgiçi Melih Elal.

Dergi baskından geldikten sonra, katlama ve paketleme işinde bize yardımcı olan genç arkadaşları da unutmamam gerekiyor. Aykanat, üniversitemiz İlköğretim Bölümü'nde okuyan bu arkadaşlara, overlokçu ve düz makineci adını taktı. Overlokçularımız Şevket ve Yasemin; düz makinecimiz ise Rahim...

Bu arada, geçici olarak Adana'da bulunan ve oradan bize desteğini esirgemeyen Hilmi Haşal'ı da anmalıyım. Doğaldır ki, bunun dışında bize yazı ve şiir gönderen, bizi ilgiyle izleyen bütün dostlar da destekçilerimizdir.

Nahit KAYABAŞI

MEHMET TANER'İN ŞİİRİNE GİRİŞ

Mehmet Taner'in şiiri :
Karda bal kuyusu

Söylenmiştir söylenmemiş
Söz'ün yontusu!

Ve uçarı, ve çıplak, ve yalın
Ne varsa onun coşkusu

Evet dik! *Dipte* dimdik!
İnadına çağ sorgusu

Şiiri, Mehmet Taner'in :
Güvercin ordusu!

Bursa, 21 Ekim 2000

İlyas TUNÇ

OZİRİS VE KRİZ

cebimde tomar tomar ofset baskı papirüs
ben temizim, dedim de inanmadı *Oziris*

Oziris eski tanrı beni nereden bilsin
hijyenik peteklere bulaşır mı hiç virüs

nil'e köprüler kurdum, yol oldum kıyısında
firavunlar evinde çıkarmadım ki pürüz

teraziler yazıverir, işine karışmayın
incecik hesaplardan size de düşer sülüs

bir kısmını payımın üleştim *ölüler*'le
parmakla gösterildim, dediler : işte dürüst!

yeryüzü sınavı bu, gözetmenim sen kimsin?
cennetten cehenneme her şey borsa ve *kriz*

Oziris titiz tanrı, bulduk biz yenisini
üstelik çok da kibar, diyor ki geçin, please!

Hilmi HAŞAL

GÖÇMEN

Açıp balkanlı yüreğimi sürüyorum saf yaz-ı yokuşuna
tırmanır gibi diz topuklarına bir ecenin, esrik günle
çekip gidiyorken an, mor-su geceye, ölümsever geceye
oynuyor zaman benimle, oynuyorken zamanla ben; düşü
üzengide ayaklarım, mahmuz okşamarla ezberliyorum
-yanıldığım şafakları, kandırmaca şafakları; her şafakla-
rahvan geçiyor umut bozkırımı güneşim; izi telaşsız çiy...

göçmen dilim irkiltici o yüzden, atlası engebeli hayatta
konukluğum mürekkepte, kasırga ertesi uyanmalarla, çil
ahlı evren; bir fıskiye ipince savuruyor saliseleri, ışıyla
pullu suyun gümüşünden üşüyecek an, üşüdü mü yoksa ne
akşam şöleni; üşüşüyor ikircikli dilekleriyle sicim akışa
insanlar : ulucami meydanında lirik dizeciği buluşmaların.

atıp balkanlı yüreğimi o nakşa, uslandırıyorum çalkantısını
dirim ne dirlik ne? bulanıyorum meşk rüyasına bu şehrin...
zaman bal akıyor; incirler, dutlar, yapış yapış : yatsı yakın.

geçiyorum ipeksi geceye, Bursa tanık, an' dan tatlı an' lara...

Ahmet ÖZER

HAZAR'A AY DÖKÜLDÜ

göle bakan dağın ufkunda
bir kadın uzanır iki canlıdır
suya en güzel ninnilerini bırakır
her gece ay hazar'a dökülürken.

kimler geçti bu oviden atları eyerli
bir ağtın yakıcı sesini katarak günlerine
nehre bakan bir çift göz olur her sabah
ovanın kapılarını çalan bekleyişlerde

fırat bir bozkırın göğsünde dinlenir
gökkuşağının büyüüne kanat gerer alıcı kuşlar
ak bulutlar geçer gün batımında
suyun teriyle biçimlenen
bir haberci olur ülkeden ülkeye köprü kurarak.

taşların serüvenidir tarihi unutulmaz kılan
susun çanların çarşısında bedestenlerin serinliği
kilimler dokur gencecik kızlar terini ipeğe katarak
düşün ardı sıra akar yolculuğumuz / bizi toprağa
sefer eyleyen.

ikiz çocuklar koşar birbiri ardından
biri gecedir gündüzün yastığına yüzünü seren.

GÜNÜMÜZ ŞİİRİ ÜZERİNE BAZI GÖZLEMLER

Ahmet ADA

Günümüz şiiri enflasyonist imge cambazlıklarını sürdüren bir yapısızlık gösteriyor. Bu yapısızlık, dergilerde, kötü şiirle de yan yana görülebiliyor. Belli bir düzeyi tutturabilmiş, şiirinin omurgasını kurabilmiş bazı şairler de, kendi şiir ortalamalarının dışına çıkamıyor. Ortalama şiir, günümüz şiirinin egemeni gibi. Kötü şiirler de, iyi şiirler de aynı ortam içinde ortalama şiiri oluşturuyor. Bir derginin soruşturmasında, “uslu” şiir olarak niteleniyor günümüz şiiri. Şiirin ille de suç işlemesi gerekirmiş gibi, “suç işleyen şiire ne oldu?” diye sorulabiliyor. Oysa şiir, kendi kurallarını parçalayan bir devrimi yaşayabilse; bunun hem şiirin ortalamasını değiştirebileceği, hem de toplumsal başkaldırıcı içerebileceği düşünülebilir. Bunun tam tersi bir konumda günümüz şiiri. Ortakyaşar, ortalama bir düzeyin şiiri yazılageliyor. Çoğu şair, kendi imge dizgesini kurmuş durumda. Bundan rahatsızlık duymuyor. Kendi şiir ortalamasını yazıyor. Öte yandan, şiir-içi bir devrimin ne dışsal, ne de içsel koşulları görülmüyor. Bu koşulların biri olmasa da şiirde büyük değişimler yaşanabilir oysa. Dünya şiir pratiği içinde bunlar görüldü. Arthur Rimbaud’un, Mayakovski’nin, Nâzım Hikmet’in kendi dönemleri içinde, şiiri değiştirebilecek içsel ve dışsal koşullar yokken de, şiiri değiştirebildikleri biliniyor. Şiirde devrim yaptıkları, bunun bugünün şiirine uzanan bir devrim olduğu da görülebiliyor. Bugünün şiiri de, çok geniş anlamda, bazı farklılıklar dışta tutulacak olursa, bu parlak düzlem üzerinde yürüyor. Temeli imgeye dayalı bir şiir. Dil içi oyunlar, imge cambazlıkları o derece ileri gitmiş ki, okurken şiir labirentlerinde dolaşyoruz. İkinci Yeni şairleri bile, çoğaltıcılarını, ayırık otlarını saymıyorum, bu denli “anlam savrukluğu” içinde olmamışlardı. Edip Cansever’in, Turgut Uyar’ın, Cemal Süreya’nın, Ece Ayhan’ın, Ülkü Tamer’in bir ortalaması olmadı hiç. Günümüz şiirinin bir ortalaması var; bir şiir ortamı bu. Bu ortamın dışında şiir üreten şairler de var elbette. Yalnlığı, sadeliği ilke edinen şairler; imge ormanlarına dalmayan. Onlar görülmüyor; çünkü imgeci şiir egemen durumda.

İmgeci şiir anlayışının kötüye kullanılışı, bu anlayıştan vazgeçmemizi gerektirmiyor. Ülkü Tamer, 40’ların, 50’lerin, saflığın şiirini özlediğini belirtiyor. “Cahit Sıtkı Tarancı’ları, Behçet Necatigil’leri, Ziya Osman Saba’ları, Sabahattin Kudret Aksal’ları, Cahit Külebi’leri, Muzaffer Tayyip Uslu’ları, Orhan Veli’leri, Oktay Rifat’ları, Ceyhan Atuf Kansu’ları, o yılların Melih Cevdet’lerini, Necati Cumalı’larını özledim” diyor. (*Radikal*, 2.9.2000). “Duru, yalın, içten bir şiirdi o dönemin şiiri. Saflığın şiiriydi. Çocuksu bir yanı vardı neredeyse. Dil oyunları, imge cambazlıklarıyla, kişilik gösterileriyle örülmemişti. Dizeler kâğıda dökülmeden önce beynin binbir kıvrımından geçerek sinanmıyordu. Duygular ne yapay biçimde ateşleniyor, ne de gereksizce dizginleniyordu.” Özlediği şiire dönüşmesini önermiyor Ülkü Tamer. Belli ki, dil oyunları, imge cambazlıkları, kişilik gösterileri ve yapaylıklarla zedelene günümüz şiirini eleştiriyor. Saflığı, içtenliği, yalnlığı, duruluğu özlüyor. Abdülkadir Budak da yanlış anlamamış Ülkü Tamer’i. “Şiirin olmazsa olmazı imgenin yanlış anlaşılması sonucudur ki, birbiriyle ilintisi olmayan, parlak ama ruhsuz dizeler toplamı olmuştur şiir.” O da, imgenin kötü kullanımının, imgeden vazgeçmemizi gerektirmediğini vurgulamış oluyor. İstesek de istemesek de 40’ların,

Uğur BİLMİŞ

BİR ADAM BİR GÜL

Bir Ertem Eğilmez filminde gördüm
Siyah - beyaz gözlerimle gördüm
Yağmurlar altında mutedil
Hüzünlü bir gül
ağlıyordu.

Siyah - beyaz gözlerimle gördüm
Bir adam düşünceli
Yalnlığında esmer bir filinta
Zamansız masalara tutsak
içiyordu.

Siyah - beyaz gözlerimle gördüm
Bir adam bir gül
Ve ey ömrüm
geçiyordu.

50’lerin şiirine dönmemiz olanaksızdır. Çünkü, her şiir ortamını kendi döneminin dışsal ve içsel koşulları belirliyor. Günümüzün hiçbir şairi, şiirin gelişim çizgisinin gerisinde kalarak şiir üretmek istemez. Üretmek istese bile bunu başaramaz. Çünkü imge en geniş anlamıyla “nesnel dünyanın öznel yansıması”dır. Yapılacak şey, ki bunu asla bir öneri olarak yazmıyorum, yazdığımız şiiri zaman ve mekândan soyutlamadan bir yapıya, ama bağdaşık bir yapıya kavuşturabilmek olmalıdır. Bağdaşıklık, tıpkı imge gibi, şiirin olmazsa olmazıdır.

Benim, imge cambazlıklarından, dil oyunlarından çıkıp sağlıklı bir şiir için uygulayacak bir reçetem yok. Şiirde çok sesliliğe açık oluşum da buna engel. Ama İlhan Berk’in “*Poetika*” adlı şiirinden birkaç dize aktararak “nasıl bir şiir?” sorusuna verdiği yanıtı kulak verelim :

Nasıl bir şiir mi
yalınayak bir şiir
onmaz bir şiir
evlere su taşıyan bir şiir
baskı saçan bir şiir
dilin uyku hali bir şiir
iblisle el ele dolaşan bir şiir
tüküren bir şiir
dağa çıkan bir şiir
tarla sulayan bir şiir
....

İlhan Berk, yazılan şiirin içinden çıkmayı mı öneriyor? Böyle bir tavır elbette her şairden beklenmelidir. Kendi şiirinin ortalamasını sürdüren şairlerden öncelikle beklenmelidir. Şiirini yenileyemeyen şair neden şiir yazar ki? Bunu anlamakta güçlük çekiyorum. Bir de şairliğe yenilen şiiri. Ne güzel dile getiriyor bu durumu Haydar Ergülen : “Şair ne zaman şiirine benzer? Elbette şiirinin önüne geçmediği zaman, şiirinden bir adım, birkaç adım geride durduğu zaman.” Fernando Pessoa’nın kimliğindeki dört ayrı şairi düşünün bir. Şiirinin önüne geçen bir şair olmayı seçseydi, dört farklı şair kimliğiyle yazar mıydı hiç?

“ŞER VE ŞİİR”

Halim HAYAL

Yazı külhanına girmiş herkes düşünmüştür ki, tinsel, zihinsel, tensel yanmanın sonucudur sanatsal ürün. Haliyle, yanmanın ilerisi, katmerli sonuç sayılan şiir de mutluluk vermez insana. Gerçekte, somut anlamıyla ‘mutluluk’ diye bir şey, bir hal var mı? diye sordurur ancak. Yokluğu da tartışılır. Ama yoktur ne yazık ki. ‘Cennet diye bir yer’ olmadı gibi.

Bu minvalde, şiirin kaynağına doğru gidildikçe varılacak nokta acıdır, hüzdür hep. Sanırım çok söylendi; şiir zevk’ ten, haz’ dan, huşu’ dan türemez. Hayat ırmağı sürükleyip götürdüğü anlamlardan bir tortu bırakıyorsa, o şiir ile giydirilmiş öznel kişi halidir. Dilsel dram, giderek dilsel trajedi... "Kelimelerin dansı"dır biçilmiş rol, ama acı dans.

Aynı nedenle şiirin ayak izleri küldendir. Bunu bildiğim için, okuduğum her şiirde bir kurbanın nabzını, tarifsiz derin sızıyı, yalım izini, aşk suçunu, düş iksirini, varoluş gizini bulduğumu seziyorum. Öyle, o uyarımla (konsantrasyonla mı denir?); arıyorum dilin şifresini. Çekilmiş çileyi, ‘şimdilik’ geçilmiş, yani atlatılmış ‘epilepsi’ yi kavramaya çalışırken.

İnsanlar, sokaktaki, ‘agora’daki insanlar, şairi tanımaz, şiiri ve haslığı, hassaslığı tanımadığı oranda. Onlar ki, ilk gençlik çağlarında yüreklerinin, gönül kraterlerinin, çölde Mecnun, dağda Ferhad, kale/sarayda Leyla, veya kafes/şatoda Şirin ateşinden sanmışlardır. Sıtma, yangı, hastalık, körlük halini, karşılaştıkları ilk felâket bilmekle. Tutuldukları ‘güneş’tir ya, başka ‘yıldız’la gerdeğe girmeleriyle aşk da şiir de sona ermiştir büyük olasılıkla. O tarihten sonra ‘şiir’ denen sızının varlığını silip atmışlardır yaşamlarından.

Manzume döktürdükleri, ömrünün tek nöbet halinden sonra şiir bir ‘şer’ nesnesi/ürünü addedilmiştir hazretlerce. Halbuki, unuttukları, ömrünün çok kritik enstantanelerinde, şiirin mucize değil de haklı, doğal bir tepkime olduğunu ayımsamışlıklardır. Şiire düşman bir hayat kendilerine ne getirir? Ne getirmiştir küstahça yadsıma, yok sayma tavırları? Bilinmez.

Sokaklar, çarşılar ve evler, iş sarayları ve bankalar, bankamatikler şiirsizlikten ne kazanmıştır? Hayat, şiirsizlik gazabına uğradığında, suskun ve şaşkın birey seyirci kalmakla ne anlamıştır? İlişkilerden sökülüp atılınca şiir, ‘incelikler’, duyarlıklar, başka hesaplara meze edilince, insanlar ne edinebilmiş ola? Çarşılar, kapalı çarşılar, cami avluları, hanlar ve oteller, şiire yataklık etmeyi unuttuklarından mı duygusuzlaştı? Hâlâ yürek kıpırtısı taşıyan girintileri varsa, zamana sinmiş eski şiirsellikler değil midir?

Gerçek öyle gösteriyor, öyle acımasızca yargılıyor ki, şiir dışlanmış oluyor. Hayatın yadsındığı evrelerde her şey kabalaşmış; çirkinlikler, çirkeflikler kendi ürettiği şiddet ‘put’ una yenilmiştir. İnsan, insanlık, ‘hümanizm’, bireyler arasında bağ/bağlantı sağlamaktan çıkmıştır. İlişkiler tümüyle anlık, borsa kurnazlığıyla ölçülür olmuştur; sanal, nezaketsiz, ruhsuz... Salt akçalı, değişim-dolaşım esasına indirgenmiş. ‘Mutluluk maddede, maddeyse sonsuz esenliğin kaynağıdır’, yanılmasına saplanılmıştır.

Gönül hali, âhi saydamlığı, söz sıcaklığı, esnaf şefkati, tavır ustalığı; insanlığın, insancılığın yok olmasına göz yumulan ortamlarda yavaş yavaş silinmiştir. Bu komşuluğu, kardeşliği de sürükleyip savuran bir kasırga etkisi göstermiştir de, etkilenenler neden sonra anlamıştır; insani özelliklerin ilişkilerden sökülüp, hayvani içgüdülere teslim olunduğunu. Şiirin eski saydam ruh esimi, dil ayrıntısı, tarihsel eda, ritim ve içses kıvamı, yani incelikler manzumesinin unutulduğu kesin. Zamana zarar, yani afet, şiirden gelmişçesine, şiirsiz evrelere yelken açılmıştır, beton semtlerde, şehirlerde.

Evet, şiir sorgusuz sualsiz modern, liberal ‘piyasa’cı anlayışa kurban edilmiştir. Sanki bütün kötülüklerin kaynağı, söz’ün sanatıymış, şairlermiş gibi, kendi insani atmosferini kirletip heba etmiştir ‘yeni insan’. Şair aforoz edilip, ‘şiir’ sanılansa ayağa

düşürülüp, başka amaçların aracı kılındıktan sonra ödüllendirilirken, has şiir suçlanmış, cezalandırılmıştır hayat arenasında. Yadsınarak. Yakılarak.

Bu da şiiri, kendine yeraltı dehlizleri bulmaya itmiş. Kendi savunma mekanizmasını kapalılıkta, gizemde, sığınarak keşfetmiş. İlişkiler entrikasından uzaklaşmakla, kaçmakla... Şiir illegal ürünü olmuştur yüreklerin, beyinlerin. Duyguların, hayallerin.

İnsanlığın Hitler’leri, şiirde bir korku kozasının varlığını fırsat bilip, sadist bilinçaltılarını imgelere eziyet ederek doyummuşlardır. Korku, çünkü insanidir, korku ve kaygı bulaşıcıdır. Şairi, şiiri korkutmakla tüm zamanı, tüm evreni korkutacağını umar kötüler. Şiirdeki ruh korkmayı, sarsılmayı, muhalifliği, isyanı gizler ya özünde... O nedenle, pek açığa çıkarılmasa da, şiir yazan kişi, toplumun ‘potansiyel’ asi’si, handiye ahlaksızı, çıplağı, soysuzu, huysuzu, ayyaşı sayılmış bazen. Sayılmaktadır.

Her şairin bir gözeteni, bir despotu; en az bir yakını, bir talan edeni bulunur özel/tüzel tarihi içinde. Engelleyeni, kısıtlayıcı... Güncellik, toplum veya devlet.

Ama hiçbir zaman bilemezler, ki şiirin mürekkebi zindan duvarlarına zamanı yazan kandır. Şiirin soluğu, tınısı, rengi, sıcaklığı ve kokusu taşta da işler, talaşa da. Şiir acının nakşını çıkarabilir, harf ve hece izi oyuklarla zamana mühürünü vururken. Dizelerle, dirimi ve ölümü oya’lama, iş’leme yetisini hep gizli tutar şiir. Yoksunluklara öyle direnir ve öylece söyler söyleyeceğini.

Şiir, gizli kanla yazılan yürek ve beyin, söz ve ses meyvesidir. Şer şairlerde, şiirlerde değil; kelimelerde, imgelerde, uyakta, ritimde, dizelerde değil, şairi kısılcına almış sömürgeci, kemirgen çarkların çevirdiği nizamda, sistemdedir. Bahse konu çarkın nasiplenelerinde...

Dünya için musibet şiir ve şairin varlığı değildir kesinlikle. O nedenle, şiir yeraltında, muhalefette bulunmakla kendi ağıını örmüştür tarih gergefinde.

Hayatların kısacık döneminde lise defterlerine "büyük, ölümsüz" duygularını yazıp döktürmüş, sonra suya atar gibi atıp unutmus site üyesi insanlara kimsenin diyeceği olmaz mı? Şiirin hayattan kovulmasındaki payları konuşulmaz mı? Şiir nerede? Hayatlarınız nerede, diye sorulmaz mı? Konuşulur da sorulur da...

Gezeganimiz şiirden yoksun varolamazdı. Varolamıyor. Şer insanın doğumuyla başlayan bir süreç. Şiirse şer olana, ölümün ve dirimin çelişkilerine direnen, dürten, uyaran, devingen insan ürünüdür. Şiir bir ibadet yöntemidir... Kendi ceहनemini yaratan ve bedelini ancak ve ancak yaşayarak ödeyen, özel-gizli iç iymeler dalgasıdır. Sonsuz ve tanımsız kırılmazdır. Kırılmazdır içte... Dökülmedir ortaya; insanlara, hayata, zamana. Şairin heba edecek bir tek hecesi bile yoktur, olmamalı. Ödünsüz durmalı, dile zarar veren, verebilecek dış’ a karşı. Zira dış, kısırlaştırıcıdır, kısıtlayıcıdır, şiddetçidir. Dış ‘şer’dir. Şair için elzem olansa iç’tir, öz’dür. Şair, şiiri kolayca tüketilir ‘nesne’ olmaktan kurtarmakla yükümlüdür öncelikle. Ancak öyle, totaliter güncelliğe karşı şiiri için set oluşturabilir. Çevrenin, "şairdir ne yapsa yeridir" alaycı küçümsemelerine dönüp bakmadan, icazet ya da ikbal beklemediğini vurgulamalıdır her fırsatta, suskuyla.

Şiire bulaşmış kişi ‘çile’dedir çünkü. Sözcükleri kuluçkada tutmak, imgeye tapmak, kesintisiz intihar işkencesine katlanmak, yazmanın ilk evresidir sadece. Ötesi yaratımın damıtma, demlenme yontma aşaması. Herkesin anlamayacağı ‘hal’. Dış’takiler, yani okumayanlar ve saygı duymayanlar "gölge etmesinler başka ihsan istemez". İyilikten ve güzellikten yana yanıtta içeriktir.

Bu da, yinelemekte beis yok sanırım, şiirin, söz’ün, iç’in derin, sunumun yüksek kalitede, seyirini sağlamakla başarılı. Biçemle, estetikle. Şiirden yana sorumluluk bunu gerektirir. Elbette ‘şer’e karşı dirençlilik de... "Şer ve Şiir" ilişkisini okudum mu bir yerde, duydum mu, anımsayamadım. Ama düşündüm. Çok düşündüğüm içindir ki, başlık dikkat vitrinine çıksın diye tırnak içine aldım. Belleklerde şer kalmasın, aman, şiir olsun diye.

Serdar ÜNVER

UYKU

Uyu derin
Kuyu uyku

Serin bağda
Yaz öğlesi...

Uyu تنها
Pırl suda

Açar zaman
Sen nergisi

...

(İlle için –
De bin cırcır!)

Özlem TEZCAN DERTSİZ

GÜL SOKAĞI

sohbete üç şeker atardı halam
çiçekli elbiseler biçirdi sabaha
iki oda bir salon yüreğine
işlemezdi İstıranca'nın kurşun rüzgârı
takır takır takredin
içindedir nasredin

kapağı açık ibriklik etrafında
o minderdî, biz arsız kedilerdik
beyaz bisikletli bilmeceleri,
karanfil dökerdi Rumeli ağzı
iki tulum pazı
içindedir gazı

bol ekmek az düştözu köfteye
leblebi yemezdi kuru üzümsüz
yüz görümlüğü vermeyip hüznlerine
yeni yetme dizeler yazardı yaşama karşı
ay gibi attu
aymeden mettu

şarkılı akşamların nihavent makamıydı
çocuklara damla sakızlı muhallebi
kartopu, aytopu tekerlemeleri
ahşap bir kentin gül sokağıydı...
ay mani mani
din doni doni

İhsan ÜREN

KRİSTAL AYNA

Ne diyor;
Çerçevesini kurtların kemirdiği
bu kristal ayna?

Kimin bu buğulu ses?
Anneannem mi sesleniyor,
başka bir dünyadan?

–Yaşamımı saçıyorsun diyor... Azarlar gibi.

Kristal bir hüznün bu ayna,
baştan ayağa.
Kimler, yitmemiş ki dünyasında?
Dile gelse ayna konuşsa,
diyorum, ama :
Korkuyorum sorularımdan!

Anlatsa bir :
Annemin gelin oluşunu...
lohusalığını, hastalığını,
ilk çocuğunu yitirini,
anlatsa sessiz çığlığını...

Kim keser, kim döşer, kim parlatır,
Kristal aynaları?
Yoksa onlar; ruhsuz, ölü duygular mı?
Zamana düşen duygular ölü; ölümler birikir... Katılaştır.
Donar kalır... Billura mı keser?

Sadık YAŞAR

SEN MİSİN ÇEKTIĞİM

*iştah düşüncüyü fırlatır
tesadüf harcını döker*

balığı düşünüyorum uzatırım yemi
alır götürür öyle sessiz becerikli
dokunur oynar vazgeçilmez bir anlam
bulmak için uğraşan vahşi hayvan gibi

bazen yakalanıyorum ben de bir cümleye
hokka halinde dökülmez batırmaz önce
bir yanmaya başlar dilim girmesin
kızgın yağ gizli ah sen misin çektiğim
yüklenmiş götürüyorum ortasından
ekvator geçen sözlüğü

ya cevap için başımı sudan çıkaracağım
ya su alarak susup batacağım

yakalandım sayılacak ikisinde de

İÇİNDEKİLER

Cilt : 1 Sayı : 1 –12
Ocak 2000 – Aralık 2000

(Köşeli ayraç içindeki rakamlar sayıyı, ötekiler sayfayı göstermektedir.)

ADA , Ahmet	: Delikanlı (şiir)	[3] 6	ELAL, Melih	: Şiir, Yazın, Gazete, Dergi	[1] 2
	: Yazıt (şiir)	[6] 3		: Dergilerden Bir ‘Yaprak’	[2] 2
	: Şiir İçin Fragmanlar	[8] 7		: ‘Yaşam İçin Şiir’	[3] 7
	: Dayım Öldü (şiir)	[9] 3		: Yeditepeden Bir ‘Yeditepe’	[4] 2
	: Ne Kaldı (şiir)	[11] 6		: Varoluşçuluk, Gerçeküstüçlük, İkinci Yeni ve a Dergisi Üstüne	
	: Günümüz Şiiri Üzerine Bazı Gözlemler	[12] 4		Bir Deneme	[5] 2
AKATALPA	: Akatalpa mı?	[1] 1		: a’nın Devamı mı, Yoksa ‘Yeni a’, Yeni Bir Dergi mi?	[6] 2
	: Evet, Akatalpa	[2] 1		: Ankara’da Filizlenen Bir Dergi : ‘Yusufluk’	[7] 2
	: Noel Yıldızı ya da Atatürk Çiçeği	[3] 1		: Günümüz Şiir ve Yazınının Öncüsü ‘Servet-i Fünun’	[8] 2
	: Dünyanın En Güzel Gözleri	[4] 1		: Bir Devam Dergisi : “Yazko Somut”	[9] 2
	: Küçük Bir Klasik : Bursa Edebiyat Günleri ve ‘İpek Şehrin Günlüğü’	[5] 1		: Adı Küçücük İşlevi Büyük Bir Dergi : Küçücük	[11] 2
	: Ulusallığa Paydos!	[6] 1		: Bir Şenliktir Akatalpa’nın Çıkışı	[12] 2
	: Evet, Şiirde ve Sanatta Ulusallığa Paydos!	[7] 1	EMRE, Gültekin	: Kırık Çıkık (şiir)	[4] 6
	: Bonnes Vacances	[8] 1		: Delifışek Anılar (şiir)	[8] 3
	: Akatalpalama	[9] 1		: Dünyanın Binbir Hali (şiir)	[10] 1
	: Biz Bodrum’a On Çekerdik, Ah İlhan Berk Olmasa!	[10] 1		: Niçin Şiir Yazdığımı Bilmiyorum	[11] 7
	: Sonbahar Eglogu	[11] 1	ERGÜLEN, Haydar	: Dört Şair Dört Kitap	[3] 8
	: Alataklapama Epilogos	[12] 1	ERKEKLİ, O. Serhat	: Çiçek Toprağımı Sevmedi (şiir)	[4] 6
AKYOL, Sina	: Kavuşur (şiir)	[1] 3		: Genç Ozan’a Adres Tarifi (şiir)	[5] 6
	: Ağaçların Kuşların İyiliğinden Yedi Adet Haiku (şiir)	[2] 1		: Yalnızlık (şiir)	[8] 3
	: Gündelik Dili Vurabilmek Uğruna Kimi Unutuşlar, Kaçışlar, Kopuşlar...	[5] 8		: Anday Üzerine Notlar	[9] 8
	: “Taş Yorumları”ndan : Kalmak Üstüne Beş Ünlem / Ek (şiir)	[11] 3	GÜVEN, Metin	: Seksenler Doksanlar ve Serdar Koçak’ın Şiiri	[10] 8
ALPER, Yusuf	: Uğurlu Çarşamba (şiir)	[4] 3		: Kül (şiir)	[8] 6
ARSLANSOY, Ertan	: Sevgililer ve Babalar (şiir)	[8] 7		: Dil ve Dünya	[9] 8
	: Ravent, I (şiir)	[10] 3		: Dil ve Dünya (şiir)	[9] 8
AZAR, Adnan	: Tersyüz (şiir)	[3] 6		: Kandil (şiir)	[10] 3
	: Geçilen Odalar : Da (şiir)	[9] 6		: Kedi Kılından Hırka (şiir)	[11] 8
BAKİ, Hayati	: Zihin Oyunları : Unutmak Oyunu, III / Bahçe Oyunu, VII / Boyalı Bulut Oyunu, XIII (şiir)	[1] 5	HAŞAL, Hilmi	: Belli Değil / Köprü (şiir)	[12] 1
	: Zihin Oyunları : Zihin Oyunu, XV (şiir)	[3] 1		: Güz Giderken (şiir)	[1] 8
	: Ev : Yalnızlık Senfonisi (şiir)	[7] 3		: İmgegül Masalı (şiir)	[2] 3
	: Hayat Yaprakları : Ay Yaprakları, X (şiir)	[11] 3		: Dilsiz Şiir (şiir)	[3] 7
BAYILDIRAN, S. Kemal	: Şiirin Kişisi	[3] 2		: Kıvam (şiir)	[4] 6
	: Sürüye Katılan Şair	[4] 7		: Nakavt (şiir)	[5] 8
BİLMİŞ, Uğur	: Bir Adam Bir Gül (şiir)	[12] 4		: Delta (şiir)	[6] 8
BOLAT, Salih	: Şiir ve Gerçeklik	[1] 6		: Retorik (şiir)	[7] 6
CİNOZOĞLU, H. Avni	: Acı / Deniz Feneri / Anka / Geçmiş Zaman Olur ki / Kara Sevda / Ferhad (şiir)	[8] 6		: Şiir ve Deprem	[8] 4
DARA, Ramis	: Bursa Benim Neyimdir	[3] 4		: Mümin Haşal İçin (şiir)	[9] 3
	: Sutüven ve Sutüven	[4] 4		: Rüzgârda Tuz / Yansı (şiir)	[10] 1
	: Çınarlar kimi Sınarlar?..	[6] 4		: Göçmen (şiir)	[12] 3
	: Uludağ ve Göllerine Yapılmış Bir Gezinin Günlüğü	[7] 4	HAYAL, Halim	: Toz ve Zaman	[1] 4
	: Bodrum – Bursa Hattında Mimosalar ve Bitki Kitapları...	[10] 4		: Nesne ve Mekân	[2] 7
	: Bir Bursa Kahvesi İçin Beş Minik Yazı	[11] 4		: Kitap ve Hayat	[6] 7
DERTSİZ, Özlem Tezcan	: Gül Sokağı	[12] 6		: Okumak ve Yazmak	[7] 7
DOĞAN , Erdal	: Dudaklardaki Mahremiyet (şiir)	[6] 3		: Şiir ve Kadın	[9] 7
	: Su’daki Tanrı (şiir)	[8] 3		: Kırılmak ve Kırılmak	[10] 2
DURAK, Mustafa	: Gülten Akın’ın Arka Bahçesindeki Cennet ve Cehennem	[2] 4		: “Şer ve Şiir”	[12] 5
	: Hüzün Eşliğinde Akşam Şiirleri	[5] 4	KALE, Muzaffer	: Ev Hikâyesi (şiir)	[8] 7
	: Mehmet Taner Şiirinde Yineleme	[9] 4	KARAÇOBAN, Aytekin	: Söz Üzerine Çeşitlemeler I, II, III (şiir)	[5] 6
				: Gecede (şiir)	[10] 3
				: Söyleşi (şiir)	[12] 2
			KARAKUŞ, Hidayet	: Turna (şiir)	[6] 6
			KAYABAŞI, Nahit	: Mehmet Taner’in Şiirine Giriş (şiir)	[12] 3
			KORAY, Yunus	: Dolanı I, II, III (şiir)	[1] 5
				: Çökelti I, II, III, IV (şiir)	[2] 3
				: Agu I, II, III, IV, V, VI, VII (şiir)	[4] 1
				: Sagu I, II, III, IV, V, VI, VII (şiir)	[5] 3
				: Kötürüm I, II, III (şiir)	[7] 3
				: Küt I, II, III, IV (şiir)	[8] 6

	: Kof I, II, III (şiir)	[9] 6
KÖZ, Mustafa	: Sarkıt Dikit (şiir)	[11] 6
NUR, Fatma	: Longuzlar / Akıntılar, III (şiir)	[10] 5
	: Longuzlar / Akıntılar, VII (şiir)	[11] 3
OCAK, Mustafa	: Giz (şiir)	[1] 8
ÖĞÜZ, Cihan	: Söz'ün Bazen Tükendiği Nokta	[1] 8
	: Aşka Dair İpucu (şiir)	[2] 3
	: İğne Deliginden Sızan Pars (şiir)	[3] 8
	: Mavisiz Denizde Bir Gri Çiroz (şiir)	[7] 6
	: Depremi ve Aşkı Birlikte Yaşamak : ‘Ay Tutulması’	[8] 8
OLUKLU, İbrahim	: Öylesine Bir Yazı	[2] 8
	: Böcek’li Bir Şiir (şiir)	[9] 6
	: Yelken ve Rüzgâr / 28 Mart’ın Öğleden Sonra Söylediğidir (şiir)	[10] 7
ÖZÇELEBİ, Ali	: Homeros Şiir Akşamları	[6] 8
ÖZDEMİRCİLER, Faize	: Duvarlar (şiir)	[1] 6
	: Bir Masumiyet Mahzuniyet Fotoğrafi (şiir)	[8] 1
ÖZER, Ahmet	: Hazar’a Ay Döküldü (şiir)	[12] 3
ÖZER, Nilay	: Yaşam ve Şiir	[7] 8
PEKER, Hüseyin	: Beden Dili (şiir)	[1] 3
	: Bursa’da Dante Olmak	[4] 8
	: Alanıyarı (şiir)	[6] 1
	: Hayat Buruşmuş Ceket	[10] 7
	: Je Vis (şiir)	[10] 6
SANCAKTEPE, Soner	: Serseriler (Çev. : Nice Damar) (şiir)	[10] 8
SANDBURG, Carl	: Üşürdük, Cehennemlerde (şiir)	[4] 8
SOYÖZ, Saffet	: Dönersin (şiir)	[4] 6
ŞAFAK, Halim	: Her Ağacın Kaderi (şiir)	[6] 3
T., Baki Ayhan	: Batık Gemiden Kalan Sandık	[10] 3
TANER, Mehmet	: Şal ve Akik (şiir)	[9] 8
TARIMAN, Betül	: Düş Delisi (şiir)	[2] 6
TUNÇ, İlyas	: Katlandığım Sözler (şiir)	[3] 6
	: Kule Sözler (şiir)	[5] 3
	: Savrulmalar : Sedir (şiir)	[7] 5
	: Takas Sözler (şiir)	[9] 1
	: Enkidu (şiir)	[10] 6
	: Oziris ve Kriz	[12] 3
TURGUT, Engin	: Delirium Tremens	[5] 7
TUZCU, M. Mümtaz	: Kızın Yazı	[1] 7
	: Karga (şiir)	[2] 6
	: Pandora (şiir)	[3] 3
	: İzler (şiir)	[4] 3
	: Düşler (şiir)	[5] 3
	: Düşün (şiir)	[6] 6
	: Yaşamsanat Günlüğü	[10] 5
USLUTEKİN, Ayтуğ	: Güzelavratotu (şiir)	[7] 3
UYŞAL, Ahmet	: Bursa : Benim Ütopyam (şiir)	[5] 6
	: Hayal - Şiir İçin Eskizler (şiir)	[7] 6
ÜNVER, Serdar	: Lirikler I, II, III (şiir)	[1] 1
	: Lirikler IV, V (şiir)	[2] 3
	: Lirikler VI, VII (şiir)	[3] 6
	: Anı (şiir)	[4] 3
	: Söz (şiir)	[5] 6
	: Çember (şiir)	[7] 1
	: Kuşlarla (şiir)	[8] 3
	: Eylül Avlusu (şiir)	[9] 6
	: Yol (şiir)	[10] 6
	: Bohça (şiir)	[11] 3
	: Uyku (şiir)	[12] 6
ÜREN, İhsan	: Sarı Gül Dağmık (şiir)	[1] 3
	: Zaman Haikulları (şiir)	[2] 8
	: Madam Anahit’in Akordeonu (şiir)	[3] 3
	: Yaşamla Ölümün Diyalogu (şiir)	[4] 3
	: Yaz Hazır (şiir)	[5] 1
	: Yanık (şiir)	[6] 3
	: Maden (şiir)	[7] 6
	: Deprem Gazeli (şiir)	[8] 6
	: Sevgimin Adresidir Şarkılar (şiir)	[9] 6
	: Ölü Bir Öğretmene Armağan (şiir)	[10] 6
	: Dalandırdım, Ballandırdım, Dillendirdim (şiir)	[11] 6
	: Kristal Ayna (şiir)	[12] 6
YAŞAR, Sadık	: Sen misin Çektiğim (şiir)	[12] 6
YERLİ, Coşkun	: Nakışlar – I (Ağaçların Kuşları İyiliği İçin) (şiir)	[1] 3
	: Nakışlar – II (Ağaçların Kuşları İyiliği İçin) (şiir)	[2] 6

“ŞİİRİMİZDE 1999 UFUK TURU” EKİ

A. Osman Hakan	: Çevir Sayfayı	[1] 24
ABACI, Tahir	: İçtima	[1] 18
AKIN, Gülten	: Kırmızı Patikler	[1] 7
AKYOL, Sina	: Çalıştım	[1] 16
BEHRAM, Nihat	: İnsan ki Hasreti Kadar	[1] 14
BERK, İlhan	: Evin Küçük Tanrıları	[1] 6
CANBERK, Eray	: Yakından Uzağa	[1] 12
ÇELİK, Müslim	: Cicikler	[1] 19
GÜNÇE, Ergin	: Hızla Eskiyor Yüzüm	[1] 31
HAKKI, Ruşen	: Yırtılan Gecede	[1] 8
HAŞAL, Hilmi	: Son Şarkı	[1] 20
İZGÖREN, A. Hicri	: Kılıç Artığı Poe-tik-ler	[1] 17
KESKİN, Birhan	: Yeryüzü Halleri / 4 : Ova	[1] 26
KÖYLÜ, Zeynep	: Zan	[1] 30
MERT, Özkan	: Bir Aşk Şiiri ‘Sana’ (II)	[1] 13
ÖZDEMİRCİLER, Faize	: Terapi	[1] 28
ÖZER, Nilay	: Zehir Zakkum Zamanlar	[1] 29
TAMER, Ülkü	: Kavaklık’ta Bir Akşam	[1] 9
TANER, Mehmet	: Demirbaş Kalpazanlıklar	[1] 15
TİMUÇİN, Afşar	: Korkak Kadınlar Korosu	[1] 11
TUNÇ, İlyas	: Savrulmalar – 22 – : Sağır Midye	[1] 22
USLUTEKİN, Ayтуğ	: Mumya	[1] 23
UYŞAL, Ahmet	: Unutulmuş Bir Mektuptur Aşk	[1] 10
UZUNBAY, Zeynep	: Gibiydim Değildim	[1] 25
ÜNVER, Serdar	: Kazı / Dün	[1] 21
ÜREN, İhsan	: Şiirimizde 1999 Ufuk Turu	[1] 2
ZEKÂ, Necmi	: Çin Odası	[1] 27

“YÜZYIL EŞİĞİNDE ŞİİRİMİZİN YENİ METEORLARI” EKİ

AKGÜL, Alphan	: Vedâ	[9] III
AKTAŞ, Uğur	: Mağarada	[9] V
AYGÜN, Ömer	: Dalga	[9] VII
D., Emre Barca	: Kuyu II	[9] V
ERDOĞAN, Serap	: Pörsüyen	[9] III
EZGİ, Savaş	: Bozkır Prensi	[9] VIII
GEMİCİ, Seyhan	: ***	[9] III
GÜREL, Şenol	: Gelip Geçici	[9] II
GÜZ, Emel	: Gövde Katran	[9] VI
HAR, Erda	: Yürüyüş	[9] VIII
İNALTONG, Cem	: Aşıkâr Bediz, Aşıkâr...	[9] IV
İŞTEN, Mehmet	: İki Kişi İçin Suç Müziği	[9] IV
SERDAR, Ömer	: Ya Da	[9] VII
TEZCAN, Özlem	: Yaz Olsun Şimdi	[9] III
TUĞRUL, Funda	: Büyük Uyku Evi, 1. / Ara Zaman	[9] VI
ÜREN, İhsan	: Yüzyıl Eşiğinde Şiirimizin Yeni Meteorları	[9] I
VAROL, Kemal	: Tanrım Öldür! – III	[9] VI
VERYERİ, İlgım	: Japon	[9] VII
YAŞAR, Sadık	: Ben Gittim / Naftalin	[9] II
YAVUZ, Atakan	: Sabah Bulantısı	[9] V
YEŞİLYURT, Adem	: Arındım Yarımda	[9] VII
YILMAZ, Ercan	: Çeşmemiz Dehliz	[9] V

Koordinasyon	: Serdar Ünver (Tel : 0 532 – 742 14 24)
Yapım	: Melih Elal (Faks : 0 224 – 442 92 14)
Katkıda Bulunanlar	: Mustafa Durak, Hilmi Haşal, İhsan Üren...
Sahibi – Sorumlusu	: Prof. Dr. Ali Özçelebi
Yönetim Yeri	: 324 Numaralı Oda
Baskı	: Özsan Matbaacılık, İzmir Cad. No : 221 – BURSA
Yazışma Adresi	: Ramis Dara, P. K. 68 16371 Ulucami – BURSA
Elektronik Posta	: akatalpa@hotmail.com

Aylık edebiyat dergisi Akatalpa Ocak 2000’de Bursa’da kurulmuştur.

